

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17808/2023
22.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Јоксимовић Брашић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 146/23 од 28.02.2023. године, у седници већа одржаној 22.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 146/23 од 28.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 146/23 од 28.02.2023. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Крагујевцу П 123/20 од 27.10.2022. године у ставу првом, четвртном и шестом изреке, којима је обавезана тужена да исплати тужиоцу износ од 1.972.898,09 динара са законском затезном каматом од 27.10.2022. године до исплате, на име накнаде материјалне штете – новчане рента за период од 03.10.2012. године до 31.01.2022. године, а да сваког месец плаћа износ од 18.287,04 динара од 1. до 5. у месецу, почев од 27.10.2022. године па убудуће док ова обавеза траје, као и да му плати износ од 631.710,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, на име трошкова парничног поступка. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу у којем је усвојен тужбени захтев, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 18.02.2015. године, ради накнаде штете, а поднеском од 24.02.2022. године је преиначена, поред осталог и захтевом за исплату новчане ренте у капитализираном износу 1.972.898,09 динара и ренте као будућег месечног давања од 18.287,04 динара. Правноснажном пресудом, тужбени захтев је усвојен тако да вредност предмета спора побијаног дела утврђена применом члана 28. и 29. ЗПП, износи 3.069.940,49 динара, што је испод динарске противвредности од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (по курсу 1 евро = 117,58 динара).

Имајући у виду да вредност предмета спора на дан подношења (преиначења) тужбе не прелази меродавни цензус за довољеност ревизије, на основу члана 403. став 3. и 413 у вези члана 403. став 3. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић